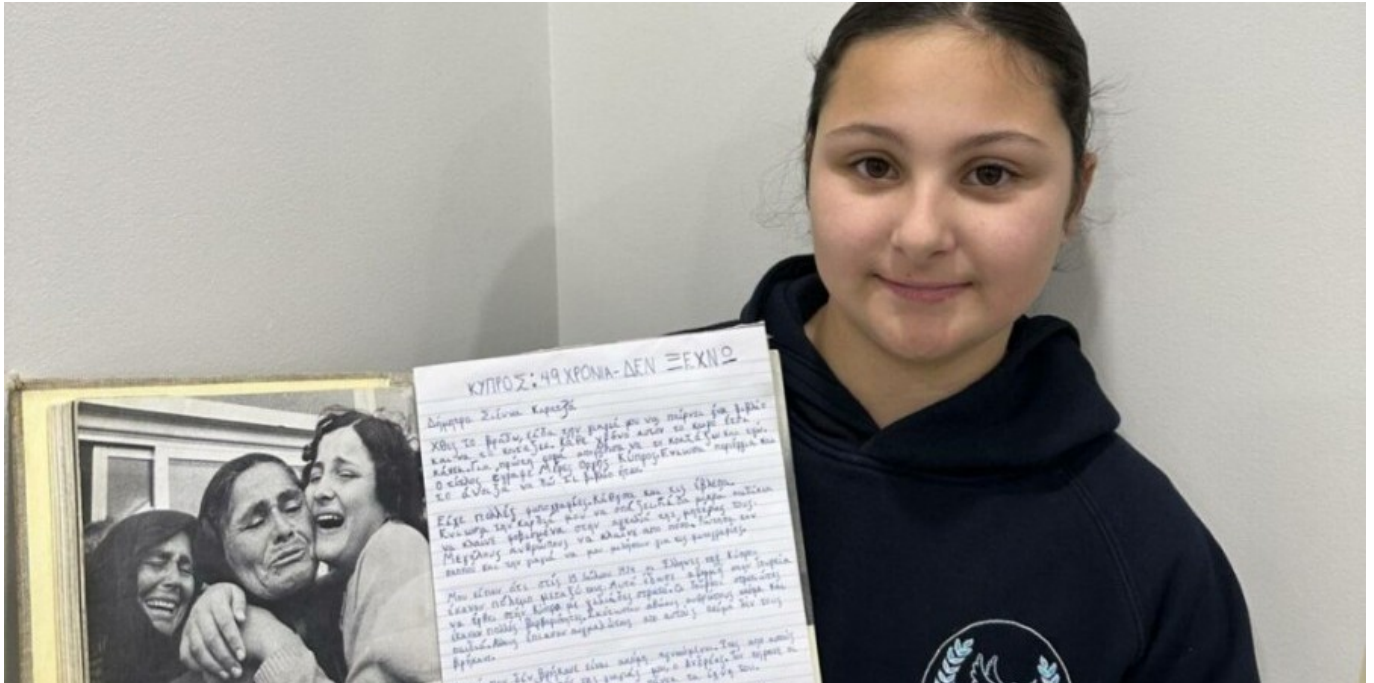

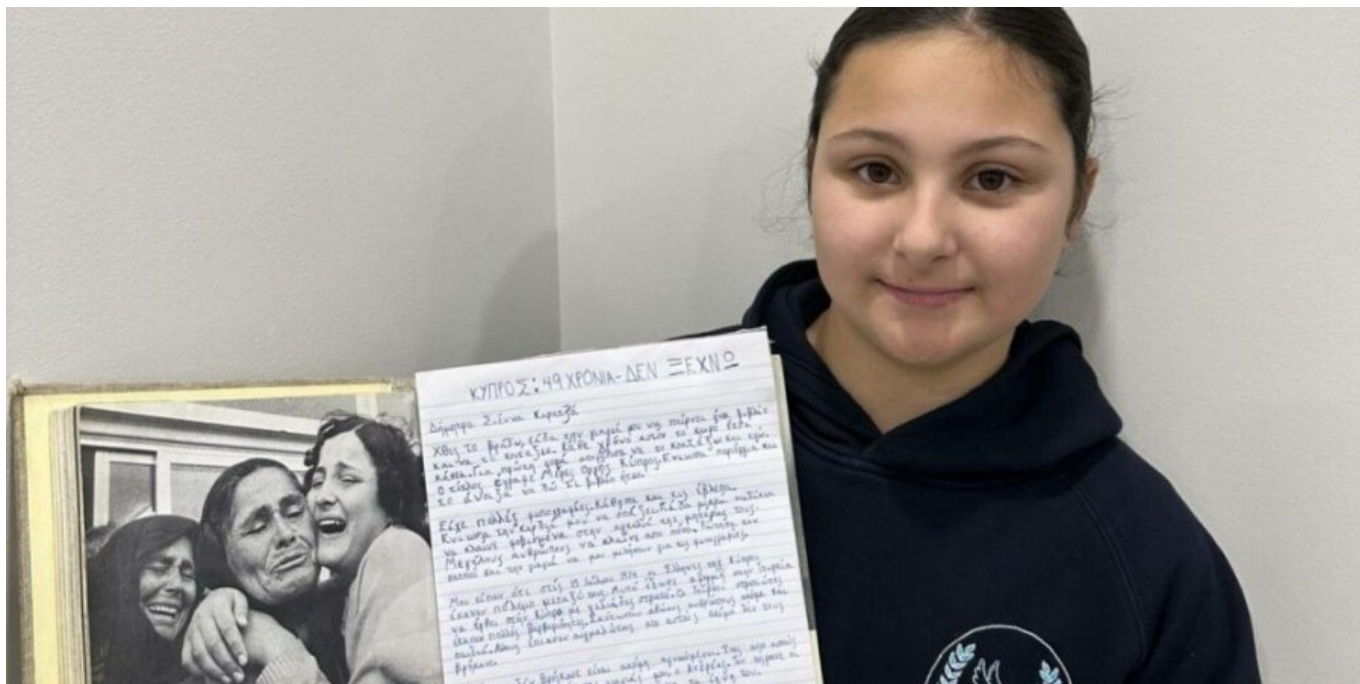
ΦΩΤΟ: Το «Δεν ξεχνώ» της 10χρονης Κύπριας στη Μελβούρνη-«Είδα τη γιαγιά μου...»

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκπαίδευση / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Η 49η επέτειος του πραξικοπήματος και τη κατοχής της Κύπρου ευαισθητοποίησε τη δεκάχρονη μαθήτρια Δήμητρα Σιέννα Καρατζά που έγραψε ένα υπέροχο κείμενο.

Η Δήμητρα, δεύτερης γενιάς ομογενής, που έλκει την καταγωγή της από την Κύπρο, είναι μαθήτρια του Πανελληνίου Κολλεγίου της Κυπριακής Κοινότητας Βορείων Προαστίων της Μελβούρνης.

Το κείμενο της έχει ως εξής:

ΚΥΠΡΟΣ: 49 ΧΡΟΝΙΑ - ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Χθες το βράδυ, είδα την γιαγιά μου να παίρνει ένα βιβλίο και να το κοιτάζει. Κάθε χρόνο αυτόν τον καιρό έτσι κάνει. Για πρώτη φορά αποφάσισα να το κοιτάξω και εγώ. Ο τίτλος έγραφε "Μέρες Οργής - Κύπρος". Ένωσα περίεργα και το άνοιξα να δω τι βιβλίο ήταν.

Είχε πολλές φωτογραφίες. Κάθησα και τις έβλεπα. Ένωσα την καρδιά μου να σπάζει. Είδα μικρά παιδάκια να κλαίνε φοβισμένα στην αγκαλιά της μητέρας τους. Μεγάλους ανθρώπους να κλαίνε από πόνο. Ρώτησα τον παππού και την γιαγιά να μου μιλήσουν για τις φωτογραφίες.

Μου είπαν ότι στις 15 Ιουλίου 1974 οι Έλληνες της Κύπρου έκαναν πόλεμο μεταξύ τους. Αυτό έδωσε αφορμή στην Τουρκία στις 20 Ιουλίου να πάει στην Κύπρο με χιλιάδες στρατό. Οι Τούρκοι στρατιώτες έκαναν πολλές βαρβαρότητες. Σκότωσαν αθώους ανθρώπους, ακόμα και παιδιά. Άλλους έπιασαν αιχμάλωτους, από αυτούς ακόμα δεν τους βρήκαν.

Αυτοί που δεν βρήκαν είναι ακόμη αγνοούμενοι. Ένας από αυτούς είναι και ο αδελφός της γιαγιάς μου, ο Ανδρέας. Τον πήρανε οι Τούρκοι και από τότε χάθηκαν για πάντα τα ίχνη του.

Η Κύπρος από τότε έχει μοιραστεί στα δύο. Ακόμη μέχρι σήμερα, μετά από 49 χρόνια, οι πρόσφυγες της Κύπρου δεν μπορούν να γυρίσουν στα σπίτια τους. Αυτό με στεναχωρεί παρά πολύ. Είναι μεγάλη αδικία.

Εγώ δεν γεννήθηκα στην Κύπρο. Εγώ δεν έζησα τον πόλεμο. Αλλά έχω μάθει την ιστορία για το μαύρο καλοκαίρι του Ιουλίου του 1974 στην Κύπρο. Έχω μάθει για την αδικία. Έχω μάθει τι περάσανε οι άνθρωποι της Κύπρου. Έχω μάθει τη σημαίνει όταν λέω ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!

ΚΥΠΡΟΣ: 49 ΧΡΟΝΙΑ- ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Δήμητρα Σιέννα Καρατζά

Χθες το βράδυ, είδα την γιαγιά μου να παίρνει ένα βιβλίο και να το κοιτάζει. Κάθε χρόνο αυτόν το καιρό έτσι κάνει. Για πρώτη φορά αποφάσισα να το κοιτάξω και εγώ. Ο τίτλος έγραφε ΜΕΡΕΣ ΟΡΓΗΣ ΚΥΠΡΟΣ. Ένιωσα περιέργια και το άνοιξα να δω τι βιβλίο ήταν.

Είχε πολλές φωτογραφίες. Κάθισα και τις έβλεπα. Ένιωσα την καρδιά μου να σπάσει. Είδα μικρά παιδάκια να κλαίνε φοβισμένα στην αγκαλιά της μητέρας τους. Μεγάλους ανθρώπους να κλαίνε από πόνο. Ρώτησα τον παππού και την γιαγιά να μου μιλήσουν για τις φωτογραφίες.

Μου είπαν ότι στις 15 Ιουλίου 1974 οι Έλληνες της Κύπρου έκαναν πόλεμο μεταξύ τους. Αυτό έδωσε αφορμή στην Τουρκία να έρθει στην Κύπρο με χιλιάδες στρατό. Οι Τούρκοι στρατιώτες έκαναν πολλές βαρβαρότητες. Σκότισαν αβύσους ανθρώπους ακόμα και παιδιά. Άλλους έπλασαν αιχμαλώτους από αυτούς ακόμα δέν τους βρήκανε.

Αυτοί που δέν βρήκανε είναι ακόμη αγνοούμενοι. Ένας από αυτούς είναι και ο αδελφός της γιαγιάς μου, ο Ανδρέας. Τον πήρανε οι Τούρκοι και από τότε χάθηκαν για πάντα τα ίχνη του.

Η Κύπρος από τότε έχει μαραστεί στα δύο. Ακόμη μέχρι σήμερα, μετά από 49 χρόνια, οι πρόσφυγες της Κύπρου δέν μπορούν να χυρίσουν στα σπίτια τους. Αυτό με στεναχωρά πάρα πολύ. Είναι μεγάλη αδικία!

Εγώ δέν χεννήθηκα στην Κύπρο. Εχω δέν έζησα τον πόλεμο. Αλλα εχω μάθει την ιστορία για το μαύρο Καλοκαίρη τον Ιούλη του 1974 στην Κύπρο. Έχω μάθει για την αδηκεία. Έχω μάθει τη περάσανε οι άνθρωποι της Κύπρου. Έχω μάθει τη σημαίνει όταν λέω ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!!!